

VERŽLI IR GYVYBINGA

Kai profesorius Vaclovas Biržiška kartu su bendraminčiais įkūrė Lietuvos bibliotekininkų draugiją (LBD), buvo 1931-iejai. Pasaulio kontekste gal kiek ir vėlokai. Tarkim, Amerikos bibliotekų asociacija įsteigta 1876 m., Lenkijos – 1917 m., o Latvijos – 1923-iaisiais. Kad ir kaip ten būtų, svarbiausia, jog po gero dešimtmečio, kai buvo atkurta Lietuvos valstybė, bibliotekininkai susibūrė ir draugija 10 metų veikė. Dėl istorinių peripetijų 1941–1989 m. sustabdžiusi veiklą, atsikūrusi draugija šiais laikais sėkmingai vienija kolegas ir partnerius, atstovauja bibliotekoms Lietuvoje ir tarptautinėje bendruomenėje.

Neabejojame, kad LBD 90-osios sukakties proga dar skaitysimė ne vieną straipsnį apie jos veiklą ir jos žmones, o šia publikacija siūlome įvairių kadencijų draugijos pirmininkų minčių. Liūdna, kad savo mintimis jau negalės pasidalinti pirmasis atkurtos draugijos pirmininkas Romualdas Vytautas Rimša (1937–2019), o prof. Domas Kaunas pažadėjo veiklą LBD prisiminti vėliau, kai tik išleis savo rengiamą knygą.

LIETUVOS BIBLIOTEKININKŲ DRAUGIJAI VADOVAVO:

- Vaclovas Biržiška (1931–1941)
- Vytautas Rimša (1989–1992)
- Domas Kaunas (1992–1995)
- Emilija Banionytė (1996–1998)
- Rima Gražienė (1999–2001)
- Petras Zurlys (2002–2004)
- Vida Garunkštytė (2005–2007)
- Petras Zurlys (2008–2010)
- Alina Jaskūnienė (2011–2016)
- Jolita Steponaitienė (2017–)

TARPTAUTINIO BENDRADARBIAVIMO PAMOKOS

EMILIJA BANIONYTĖ

Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešosios bibliotekos direktorė
LBD pirmininkė 1996–1998 m.

Pirmininkauti LBD buvau išrinkta 1995 m. pasibaigus prof. Domo Kauno kadencijai. Reikia pasakyti, kad nebuvo draugijos naujokė, nes pirmininkaujant D. Kaunui buvau draugijos taryboje ir vadovavau Ryšių su užsieniu darbo grupei. Taigi ir tapus draugijos pirmininke tas darbo baras buvo tęsiamas. Tai buvo laikotarpis, kai sienos jau buvo atvertos, keliauti, pažinti, pamatyti noras buvo didžiulis, bet ryšių buvo dar palyginti nedaug, todėl LBD atliko didžiulį darbą, tuos ryšius megzdama, perduodama visos šalies bibliotekininkams.

Atmintin įstrigo keli dideli projektai, kuriems tinkamai pasiruošti, gauti finansavimą reikėjo iš peties paplušėti.

Didžiausias ir įsimintiniausias projektas buvo II Šiaurės ir Baltijos šalių bibliotekininkų suvažiavi-

Irmanto Gelūno nuotr.

mas, vykęs 1997 m. gegužės 15–17 d. Birštone. Šiam renginiui pradėta ruoštis dar 1995 metais. Iš Šiaurės šalių pusės renginio kuratorė buvo Helsinkio miesto bibliotekininkė Kristina Virtanen, ilgainiui tapusi gera drauge, o iš Lietuvos pusės renginio organizatoriai buvo LBD (aš su pavaduotojais Kaziu Mackevičiumi, Povilu Saudargu, sekretore Birute Railiene bei reikalų vedėja Andromeda Žandaravičiene). Prie renginio sėkmės daug prisidėjo Birštono viešosios bibliotekos direktorė Alina Jaskūnienė ir Birštono kultūros centro direktorius Zigmantas Vileikis.

Su Kristina nuolat bendravome elektroniniu paštu, bet kartkartėmis ji atskrisdavo patikrinti, kaip vyksta pasiruošimas. Jai rūpėjo viskas: ne tik programa, pranešėjai, bet ir buities reikalai – kur vyks renginys, kur dalyviai gyvens, kur valgys, koku transportu atvyks ir išvyks. Dėl K. Virtanen reiklumo Birštono kultūros rūmuose buvo pakeisti sanitariniai mazgai, maitinimą organizavę verslininkai įsigijo naujų indų. Atrodytų, smulkmena, bet visa tai prisidėjo prie renginio sėkmės. Mums tai buvo neįkainojama pamoka, kaip reikia organizuoti renginius, į ką atkreipti dėmesį, kad renginys pasisektų.

Išlikusiuose dokumentuose užfiksuota – suvažiavime dalyvavo 167 dalyviai (11 iš Danijos, 25 iš Estijos, 14 iš Suomijos, 28 iš Latvijos, 74 iš Lietuvos, 5 iš Norvegijos ir 10 iš Švedijos). Buvo išleista suvažiavimo medžiaga, tad apie turinį nekalbėsiu, tačiau norėčiau prisiminti į atmintį įstrigusį vieną

epizodą. Į suvažiavimą buvo pakviestas tuometis kultūros ministras Saulius Šaltenis. Tamsi mašina sustojo kiek toliau Kultūros centro. Mes – organizacinis komitetas – stovime prie durų ir laukiame, kaip priklauso. Matome, kad tai – ministerijos automobilis, matome, kad ministras sėdi viduje, bet kodėl nelipa? Pradėjome svarstyti: gal reikia nueiti iki automobilio? Gal nežinome protokolo? Nusprendėme dar palaukti. Po kokių 5 minučių, kurios mums atrodė kaip pusvalandis, pagaliau išlipo ministras su savo padėjėja. Vėliau paaiškėjo delsimas lipti iš automobilio priežastis. S. Šaltenis, pamatęs virš Birštono kultūros centro iškilmingai iškeltas visų Šiaurės ir Baltijos šalių vėliavas ir šventiškai pasipuošusių bibliotekininkų delegaciją, negalėjo patikėti, kad atvyko ten, kur buvo kviečiamas, – į bibliotekininkų renginį. Tad teko skambinti į ministeriją ir aiškintis, ar jis nebus sumaišęs renginio adreso.

Labai šilti ir malonūs prisiminimai likę iš mūsų draugystės su Baltijos šalių bibliotekininkais. Kasmet vis kitoje šalyje organizuodavome Baltijos šalių kongresus, drauge dalyvaudavome kituose tarptautiniuose renginiuose. Mano pirmininkavimo LBD laikotarpiu Estijos bibliotekininkų draugijai vadovavo Anne Valmas (1941–2017), o Latvijos – Silvija Liniņa. Buvome šauni komanda.

Mes, Lietuvos, kaip ir kitų Baltijos šalių, bibliotekininkai, kasmet vykdavome į Tarptautinės bibliotekų asociacijų ir institucijų federacijos (IFLA) konferencijas. Tai buvo tikra tarptautinė mokykla, padėjusi užmegzti dar daugiau tarptautinių ryšių.

Pagrindinis bibliotekininkų rėmėjas tuo laikotarpiu buvo Atviros Lietuvos fondas (ALF), suteikęs finansavimą ne vienam šalies bibliotekininkui dalyvauti tarptautiniuose renginiuose, išmokęs ne tik rengti projektus, bet ir už juos atsiskaityti. Pamenu, kiti finansuojantys fondai nereikalavo ataskaitų (nors mes, bibliotekininkai, tvarkingai dokumentus rinkdavome), o štai ALF finansinę ataskaitą buvo privalu pateikti cento tikslumu. Gerai prisimenu pasiruošimą ALF programos „Rytai–Rytai: partnerystė be sienų“ finansuotam Rusijos bibliotekininkų vizitui (1999 m. rugsėjo 26–spalio 5 d.) po Lietuvos bibliotekas.

Kaupiant tarptautinę patirtį, didelės reikšmės turėjo 1996 m. gruodį Vilniuje pasirašyta LBD ir Jungtinės Karalystės bibliotekų ir informacijos profesionalų asociacijos (CILIP) sutartis. Pagal šį ir kitus susitarimus su Šiaurės šalimis vis daugiau Lietuvos bibliotekininkų vykdavo stažuotis į užsienio bibliotekas. Darydavome atrankas, kad vyktų tie, kurie moka užsienio kalbų, o ne tie, kurie slepiasi už kolegų nugarų.

Pirmininkavimo draugijai metai man įsiminė ir kaip artimesnės pažinties su šalies viešosiomis bibliotekomis laikotarpis. Mat viešosios bibliotekos

buvo daug aktyvesnės LBD narės negu akademinės. Aš pati tuo metu dirbau akademinėje bibliotekoje ir mačiau, kad ne visi šio tipo bibliotekų vadovai pritaria draugijos veiklai, todėl mažai kas ryždavosi steigti LBD skyrius tokiose bibliotekose. Džiugu, kad šiuo metu požiūris yra kardinaliai pasikeitęs. Bent aš nežinau vadovų, kurie skeptiškai būtų nusiteikę LBD atžvilgiu.

Prisimenant LBD veiklą 1996–1998 m., reikėtų paminėti ir tuomet turėtus komunikacijos kanalus. Gal jaunajai kartai atrodys neįtikėtina, bet tuomet dar nebuvo „Google“, nebuvo ir socialinių tinklų. Kaip mes bendraudavome? Jau turėjome elektroninį paštą, todėl bendravimas buvo gana operatyvus. Pirmąją LBD interneto svetainę, gavusi ALF paramą, draugijai sukūrė Rima Klusovskienė – tai įvyko tik 1998 metais. Iki tol LBD leisdavo popierinius biuletenius lietuvių ir anglų kalbomis, juos platindavo paštu.

Baigdama noriu prisiminti komandą, be kurios darnaus darbo nebūtų pavykę įgyvendinti daugybės darbų. Kaip žinome, LBD taryboje narių būna nemažai, o dirbantis branduolys – tikroji padėjėjų komanda yra mažesnė. Tarp tokių noriu paminėti: K. Mackevičių, P. Saudargą, B. Railienę, A. Žandaravičienę, Sofiją Ambrazevičienę, Salviniją Kocienę, Danutę Karlienę, Vidą Garunkštytę. Ačiū komandai už darbus ir gražius prisiminimus.

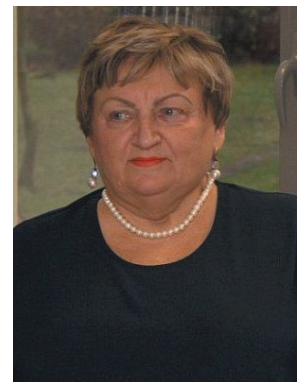
UŽGIMUSI NACIONALINĖS BIBLIOTEKŲ SAVAITĖS TRADICIJA

RIMA GRAŽIENĖ

Vilniaus miesto centrinės bibliotekos direktore
LBD pirmininkė 1999–2001 m.

Treji metai nėra ilgas laikotarpis, todėl man vadovaujant buvo svarbu užtikrinti veiklų tęstinumą, atstovauti bibliotekoms ir jų poreikiams. Nuolat beldėmės raštais į Kultūros ministeriją dėl lėšų leidiniams įsigyti. Net su tuomečiu Prezidentu Valdu Adamkumi LBD tarybos atstovai dėl to buvo susitikę. Pamenau, Prezidentas pajuokavo, kad, jei galėtų, atsisakytų vieno tanko, ir skirtų tas lėšas knygoms nupirkti.

Tai buvo mokymosi ir naujų patirčių metas. Todėl labai svarbu buvo dalyvauti tarptautinėse konferencijose. Pirmiausia kasmetėse IFLA generalinėse konferencijose. Arba nuo 1994 m. rengiamoje tarptautinėje Krymo konferencijoje, kur buvo tęsiama draugystė su senais partneriais iš Ukrainos, Rusijos ir mezgami nauji ryšiai su Skandinavijos šalių bibliotekomis.

Nuotr. iš Vilniaus centr. bibliotekos archyvo

Atskirai reikia paminėti bendradarbiavimą su nuolatiniais draugais Baltijos šalių bibliotekininkais ir partneriais – Latvijos ir Estijos draugijomis. 2000 m., grįžusi iš vieno tokio susitikimo, pasiūliau Lietuvoje švęsti Nacionalinę bibliotekų savaitę. 2001-aisiais įvyko pirmoji tokia savaitė. Jos tema buvo „Lietuva be bibliotekų – Lietuva be ateities“. Galiu tik pasidžiaugti, kad ši tradicija gyva. Šalies bibliotekos laukia Nacionalinės savaitės, jai ruošiasi ir aktyviai dalyvauja pasitelkdamos naujas priemones bei technologijas.

PASTANGOS KOVOJANT DĖL BIBLIOTEKININKŲ PRESTIŽO IR MATOMUMO

PETRAS ZURLYS

Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešosios bibliotekos Regiono bibliotekų metodikos ir vadybos centro vadovas

LBD pirmininkas 2002–2004 m. ir 2008–2010 m.

Lietuvos bibliotekininkų draugijai man teko su pertraukomis vadovauti dvi kadencijas.

Pirmiausia norėčiau atkreipti dėmesį į porą ypač svarbių Lietuvos bibliotekų politikos veiksmų, kurie turėjo įtakos ir draugijos veiklai: 2002 m. rugsėjo 17 d. Lietuvos Respublikos Seimas patvirtino Bibliotekų renovacijos ir modernizavimo programą, o 2008 m. pradėtas vykdyti projektas „Bibliotekos pažangai“. Minėta programa ir visas šalies bibliotekas įtraukęs projektas prisidėjo prie spartaus bibliotekų materialinės bazės gerėjimo ir techninės įrangos tobulėjimo, bet to nebuvo galima pasakyti apie bibliotekininko prestižą ir socialinių klausimų sprendimą. Šių reikalų kaip tik ir ėmėsi susibūrusi aktyvi ir darbinga LBD komanda.

Visų pirma stengėmės palaikyti gerus ir konstruktyvius santykius su visų lygių politikais. Aktyviai dalyvavome Seimo Švietimo, mokslo ir kultūros komiteto posėdžiuose, kai buvo svarstomi ne tik profesiniai, bet ir socialiniai bibliotekininkų klausimai. Teko susitikti su visų vyriausybės vadovais sprendžiant bibliotekininkų

Nuotr. iš Vilniaus apskr. bibliotekos archyvo

atlyginimų kėlimo klausimus. Kad buvome iš tikrųjų aktyvūs, rodo ir sparnuota tapusi tuomečio premjero Algirdo Brazausko per skirtingų televizijų žinias transliuota frazė: „Reikia kelti atlyginimus kultūros darbuotojams ir bibliotekininkams.“ Ją kartojo ir vėlesni premjerai. Mūsų pastangos nenuėjo veltui. Nors ir pamažu, bet atlyginimai kilo. Daugiau kaip prieš dešimtmetį su profsąjungų veikėjo Aleksandro Posochovo pagalba prie Lietuvos Respublikos trišalės tarybos įsteigėme Kultūros komitetą. Visų mūsų pastangomis reikalai pajudėjo.

Su valdžia vyko nuolatinė kova dėl nepakankamo lėšų skyrimo spaudiniams įsigyti. Teko skelbti netgi „Bibliotekų skurdo akciją“ – kas beliko daryti, kai 2009 metų biudžete iš bibliotekų fondams papildyti skirtų 8,7 mln. litų buvo nubraukti 5 milijonai. To pasekmes jaučiame iki dabar.

Mums daug pagelbėjo viešumas. To meto bibliotekininkų problema nuolat atspindėjo publikacijos žurnale „Veidas“, laikraščiuose „Lietuvos rytas“, „Respublika“, „Lietuvos žinios“, „Verslo žinios“. Daug dėmesio mūsų veiklai skyrė ir žurnalas „Tarp knygų“. Žinių radijuje netgi turėjome savo nuolatinės laidas su žurnalistu Audriu Antanaičiu. Ne kartą rengėme susitikimus su žurnalistais BNS agentūros spaudos konferencijų salėje. Norėdami, kad mūsų balsas būtų labiau girdimas, rengėme įvairias konferencijas Lietuvos Respublikos Seime.

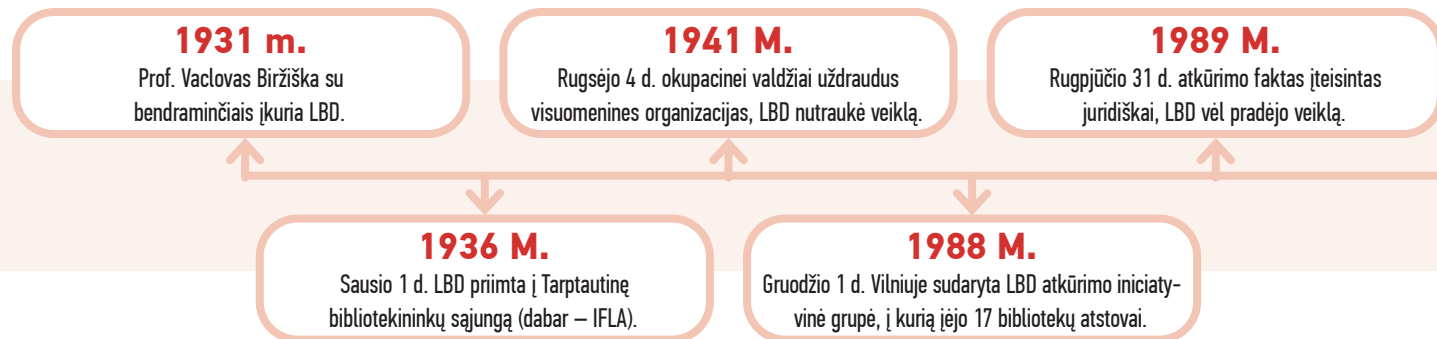
Puikiai prisimenu LBD 2003 m. balandžio 25 d. organizuotą mitingą prie Lietuvos Nacionalinės bibliotekos ir Seimo. Su plakatais ir balionais, kurie renginio pabaigoje pakilo į dangų, dar nedrąsiai, tačiau organizuotai pirmą kartą viešai pareikalavome, kad valdžia vykdytų įsipareigojimus. Dieną prieš tai Seime vykusioje bibliotekininkų konferencijoje tuometė kultūros ministrė Roma Dovydėnienė primygtinai reikalavo sustabdyti akciją. Vis dėlto kitą dieną iš visos Lietuvos sugužėję kolegos labai aiškiai išsakė savo reikalavimus. Vėlesnes akcijas organizuoti buvo lengviau ir drąsiau.

Ypač įsimintinas buvo 2004 m. balandį Druskininkuose organizuotas Lietuvos bibliotekininkų kongresas „Lietuvos bibliotekos Europoje: keliu ar kelkraščiu“. Jame dalyvavo ne tik gausus būrys bibliotekininkų, bet ir politikų, žymių visuomenės veikėjų bei svečių iš užsienio. Tokio lygio renginiai kėlė mūsų prestižą ir sudarė galimybę klausimų sprendimą pakelti į aukštesnį lygį, didino bibliotekų matomumą.

LBD tarybos nariai aktyviai dalyvavo ir mokslinėje veikloje, skaitė pranešimus įvairiose konferencijose, dalis aktyviai įsitraukė į IFLA veiklas. Dėjome daug pastangų, kad prie LBD gretų aktyviau prisijungtų aukštųjų mokyklų, kolegijų, mokyklų bibliotekininkai.

Per dvi pirmininkavimo LBD kadencijas teko parengti ne vieną dešimtį raštų, rezoliucijų, kreipimusių, reikalavimų. Ne visada sulaukdavome teigiamų atsakymų, tačiau neleidome nei partijoms, nei valdžiai užmiršti mūsų reikalų ir problemų.

Aktyviai reikštis visuomeninėje veikloje galėjau tik mane palaikiusio darbštaus Vilniaus apskrities Adomo Mickevičiaus viešosios bibliotekos kolektyvo dėka. Ypač dėkingas esu tuometėms direktoriaus pavaduotojoms Elvydai Skuodytei ir Jelenai Žilinskienei, Metodinio skyriaus

vedėjai Ritai Paliukaitei, administratori Danutei Blažuk ir kitiems. Esu be galo dėkingas visiems bendražygiams, visiems be išimties abiejų mano kadencijų LBD tarybų nariams, visiems Lietuvos bibliotekininkams.

Visų mūsų pastangomis atlikome milžinišką darbą. Žvelgdami atgal, dabar galime drąsiai su pasididžiavimu išstarti anais laikais dažnai vartotą posakį: „Kartu mes – jėga!“

MATOMI BIBLIOTEKŲ RENOVACIJOS PROGRAMOS VAISIAI

VIDA GARUNKŠTYTĖ

Utenos A. ir M. Miškinių viešosios bibliotekos direktorė
LBD pirmininkė 2005–2007 m.

Laimos Lapinienės nuotr.

Turėjau garbės draugijos pirmininke būti, sakyčiau, pačiu įdomiausiu laikotarpiu. Lietuvos Respublikos Vyriausybė neseniai buvo patvirtinusi Bibliotekų renovacijos ir modernizavimo 2003–2013 metų programą. Taigi ji jau buvo vykdoma: jos ir savivaldybių lėšomis bibliotekos remontuojamos, atidaromi nauji jų pastatai.

Tuo pat metu į Lietuvą ėjo Billo ir Melindos Gatesų fondas, kartu su šalies Vyriausybe rėmęs mūsų bibliotekas nuo 2006 iki 2014 metų. Todėl Lietuvos biblio-

tekininkų draugijai teko daug iššūkių: telkti bibliotekininkus bendriems darbams, kelti profesijos prestižą ir padaryti bibliotekas patrauklias gyventojams.

Vienas pagrindinių LBD uždavinių buvo bibliotekų darbuotojų atlyginimų didinimas ir viešųjų bibliotekų fondų atnaujinimas (komplektavimo lėšų didinimas). Tam reikėjo ir didžiulio pačių bibliotekininkų palaikymo, pasitikėjimo. Išplėtėme metinių konferencijų geografiją: nuo konferencijos Kaune (2005 m.) iki konferencijos Marijampolėje (2008 m.).

Su bibliotekų veikla susiję renginiai, projektai išgarsėjo visoje Lietuvoje: radijas ir televizijos rengė reportažus apie naujų ar rekonstruotų bibliotekų atidarymus; LBD organizuojama Nacionalinė bibliotekų savaitė reklamuojama per nacionalinį transliuotoją, taip pat ir projekto „Bibliotekos pažangai“, kurio nuolatinis partneris buvo LBD, veikla. Žiniasklaida skelbė, jog politikai jau pradeda suprasti, kad bibliotekos – labai gera investicija į žmonių gerovę.

Nuolatinis LBD partneris buvo Vilniaus universiteto Komunikacijos fakultetas. Bibliotekininkystės ir informacijos mokslų instituto direktorė, dabar jau šviesaus atminimo profesorė Audronė Glosienė ir Vilniaus universitetas prisidėjo prie bibliotekininkų žinių atnaujinimo programos kūrimo.

Bibliotekininkų rengiamos konferencijos turėjo atgarsį visoje šalyje. Tik bibliotekų darbuotojų atlyginimų didinimas ir toliau liko sunkiai įgyvendinamas uždavinys.

KARTU SU BENDRAMINČIAIS – ŠIUOLAIKIŠKOS BIBLIOTEKOS LINK

ALINA JASKŪNIENĖ

Birštono viešosios bibliotekos direktorė
LBD pirmininkė 2011–2016 m.

Lietuvos bibliotekininkų draugijos narė esu nuo 1990 m. gegužės, kai sukviečiau Birštono įvairių žinybų bibliotekininkus ir inicijavau LBD Birštono skyriaus įkūrimą. Šiandien, skaitydama to susirinkimo protokolą ir savo entuziastingą kalbą, kaip mes susitelkę kursime šiuolaikišką biblioteką, bendrausime, semsimės patirties iš kitų šalių kolegų, galiu pasakyti, kad svajonės pildosi. Nors nediršau net pagalvoti, 2011 m. buvau išrinkta LBD pirmininke ir šias pareigas ėjau dvi kadencijas.

Nuotr. iš Birštono bibliotekos archyvo

Nėra lengva išskirti ryškiausius įvykius, nes tie metai buvo lyg nuostabios kompozicijos meginys ir, parodžius vieną dalį, negalima susidaryti bendro vaizdo. Ir vis dėlto... Galime pelnytai didžiutis užsimezgsiu dalykišku, geranorišku bendradarbiavimu tarp Prezidentės Dalios Grybauskaitės ir LBD. Tapome jos iniciatyva surengtos, knygų bičiulius visoje šalyje sutelkusios akcijos „Knygų Kalėdos“ partneriais. Nuo 2012 m. Prezidentė globojo Nacionalinę bibliotekų savaitę. Jos metu organizuotos veiklos buvo matomos, girdimos, jomis atkreiptas visuomenės dėmesys ne tik į vieną svarbiausių kultūros institucijų – biblioteką, bet ir į bibliotekininką.

Teko rūpintis ir ne vienerius metus varstyti valdžios duris dėl nepakankamo ir vis mažinamo finansavimo bibliotekų fondams komplektuoti, dėl neadekvačių bibliotekininkų kvalifikacijai ir išsilavinimui atlyginimų. Pagaliau nuo 2014 m. liepos 1 d.

1992 M.

IFLA perregistravo LBD kaip visateisį IFLA narį, atstovaujantį Lietuvos bibliotekų interesams.

NUO 2010 M.

Kasmet LBD organizuoja Prezidentės Dalios Grybauskaitės pradėtą akciją „Knygų Kalėdos“.

1990 M.

LBD grįžo į IFLA. Pradžioje registruota kaip asociacija, esanti Sovietų Sąjungos sudėtyje.

NUO 2001 M.

Kiekvieną pavasarį LBD iniciatyva švenčiama Nacionalinė Lietuvos bibliotekų savaitė.

2020 M.

LBD sudaro 78 skyriai, kurie vienija beveik 2500 narių.

atlyginimai buvo padidinti, valdžios institucijos davė pažadą juos laipsniškai didinti kasmet. Siekti šio tikslo padėjo ir Panevėžio apskrities viešosios bibliotekos kolegų sumanyta „Neužmirštuolių akcija“, pripažinta kaip viena geriausių 2013 m. viešųjų ryšių akcijų, – valdžios atstovams siuntėme atvirukus-priminimus su neužmirštuolėmis ir jų, politikų, pažadais.

Džiaugiuosi, kad pavyko užmegzti stiprų ryšį su kolegomis bibliotekininkais, sutelkti juos bendradarbiauti, siekti bendrų tikslų. Didėjo pasitikėjimas draugija – augo narių skaičius: LBD vienijo daugiau nei 2700 bibliotekininkų, turėjo 80 skyrių įvairių tipų Lietuvos bibliotekose. Siekdami pasitelkti ir jaunystės potencialą, 2014 m. įkūrėme jaunųjų specialistų sekciją.

Nemažai pavyko nuveikti tarptautinėje plotmėje. Pristačiau draugijos veiklą konferencijose, seminaruose Kroatijoje, Vokietijoje, Suomijoje, Jungtiniuose Arabų Emyratuose. 2012 m. pirmą kartą Lietuvoje surengta prieš IFLA generalinę konferenciją Klaipėdoje įvykusi lydinčioji konferencija „Bibliotekos tinkluose: kuriančios, dalyvaujančios ir bendradarbiaujančios“. Svarbus tarptautinio pripažinimo įrodymas – IFLA prezidentės Sinikkos Sipilä apsilankymas Lietuvoje 2015-aisiais ir jos dalyvavimas LBD organizuotoje tarptautinėje konferencijoje „Biblioteka: žinios ir informacija – kiekvienam!“.

Atmintyje išliko 2012 m. Lietuvoje startavęs tarptautinis dviračių žygis „Cycling for Libraries“ ir Klaipėdos apskrities I. Simonaitytės viešosios bibliotekos LBD skyriaus organizuotas žygis „Važiuk už bibliotekas“.

Draugiją praturtino, subūrė, naudingų žinių suteikė dalyvavimas IFLA programoje „Bibliotekų asociacijų stiprinimas“ (*Building Strong Library Associations*). Turėjome nuostabią mokytoją, buvusią IFLA prezidentę (2007–2009) prof. Claudią Lux. Ją sužavėjo mūsų bibliotekininkų imlumas ir entuziastingumas, o aš nuoširdžiai galiu pripažinti, kad šis projektas labiausiai mane augino kaip LBD vadovę.

Labai svarbu palaikyti ir stiprinti santykius su Baltijos šalių bibliotekininkų draugijomis. 2011 m. Trakuose sėkmingai surengtas 9-asis Baltijos šalių bibliotekininkų kongresas „Skaitymas skaitmeniniame amžiuje: naujos partnerystės ir paslaugos“. Įsiminė 2016 m. Birštone vykusį Šiaurės ir Baltijos šalių bibliotekininkų konferencija „Skaitanti visuomenė: paradigmos kaita XXI amžiuje“, kurioje dalyvavo Latvijos, Estijos, Danijos, Norvegijos, Suomijos, Švedijos, Lietuvos specialistai. Ją organizavome kartu su Helsinkio centrine biblioteka, Baltijos šalių bibliotekininkų draugijomis.

Gaila, kad negaliu perduoti jausmų, kurie užplūdavo jaučiant visų kolegų, bendraminčių pritarimą, paramą, palaikymą. Buvo gera svajoti, siekti, veikti ir kurti šiuolaikišką ir kiekvienam artimą biblioteką,

draugiją. Kurti KARTU. Esu dėkinga likimui, savo profesijai už galimybę sutikti, pažinti ir dirbti su daugeliu puikių žmonių, savo srities profesionalų.

LBD jubiliejinės sukakties proga linkiu meilės profesijai ir noro tobulėti, polėkio. Kaip kelionė prasideda nuo pirmo žingsnio, taip ir pokyčiai – nuo vieno svajotojo. Jei daliniesi savo vizija, būtina rasis žmonių, kurie norės eiti kartu. LBD – puiki vieta ieškoti bendraminčių, pildyti profesinėms svajonėms, tobulėti.

Prieš mus veriasi naujas draugijos dešimtmečio puslapis. Ir jis priklauso kiekvienam.

BENDRUOMENĖS STIPRYBĖ – GEBĖJIMAS NEATSILIKTI NUO LAIKO

JOLITA STEPONAITIENĖ

Lietuvos nacionalinės Martyno Mažvydo bibliotekos Informacijos išteklių departamento direktorė
LBD pirmininkė nuo 2017 m.

Arūno Sartanavičiaus nuotr.

Iki tapdama Lietuvos bibliotekininkų draugijos pirmininke, tris kadencijas buvau jos tarybos narė, todėl aiškiai žinojau, ką turėčiau daryti ir ko siekti vadovaudama draugijai. Mano kadencijos taryba darbą pradėjo įdomiu laiku: pasikeitė Vyriausybė, kultūros ministrė Liana Ruokytė-Jonsson ėmėsi „perkrauti kultūrą“, Seime nuo 2016 m. atsirado atskiras Kultūros komitetas. Todėl nuolat kreipėmės į valdžios institucijas dėl lėšų bibliotekų fon-

dams atnaujinti, infrastruktūros gerinimo. Iššūkiu tapo bibliotekų direktorių kadencijų reglamentavimas. Užsienio kolegos dažnai nusistebė, kad mūsų draugija turi gerus ryšius su Prezidentūra, Seimu ir Kultūros ministerija. Tai – ilgametis įdirbis, svarbu jo neprarasti ir toliau plėsti.

Norėčiau paminėti labai gerus ryšius su IFLA ir jos vadovybe. LBD, aktyviai dalyvaujama IFLA kampanijose „Kartu mes kuriam ateitį“ ir „Globali vizija“, prisidėjo prie IFLA reorganizacijos ir tobulėjimo, įgijo pasitikėjimą. Todėl federacijos atstovai dalyvauja mūsų renginiuose, apie mūsų veiklas rašoma IFLA naujienose, gauname bendros veiklos pasiūlymų.

Dalyvaujama rinkimuose į LBD pirmininkus, kėliau tikslą burti bendruomenę, nes narystė draugijoje yra personalinė. Labai tikėjauosi padidinti skyrių pirmininkų vaidmenį – todėl vis nepaliauju stebėtis, kad LBD tarybos informacija deramai nepasiekia draugijos skyrių narių ir bibliotekų vadovų. Taigi yra dėl ko stengtis.

Labai džiaugiuosi, kad bibliotekininkų bendruomenės vieningumą užtikriname palaikydami glaudžius ryšius su Lietuvos savivaldybių viešųjų bibliotekų ir Apskričių viešųjų bibliotekų asociacijomis. Tai mums padeda pasiekti gerų rezultatų stengiantis gauti daugiau lėšų leidiniams įsigyti ar netgi parodant bibliotekų svarbą pasaulinės COVID-19 pandemijos sąlygomis, pavyzdžiui, prisidedant prie visuomenės emocinės būklės gerinimo.

Gyvenamasis metas ir nauja realybė diktuoja kitokias sąlygas ir poreikį keistis. Taigi svarbu neiškristi iš veiksmų srauto ir žengti kartu su laiku.